

1. Dyrektywy

Następujące dyrektywy wspólnoty zostały zaimplementowane w przepisach prawnych Danii:

- Dyrektywa 2004/18/EC Parlamentu Europejskiego oraz Rady Europy z dn. 31 marca 2004 roku dotycząca koordynacji procedur przetargów publicznych na roboty budowlane, dostawy oraz usługi
- Dyrektywa 2004/17/EC Parlamentu Europejskiego oraz Rady Europy z dn. 31 marca 2004 koordynująca procedury przetargowe podmiotów prowadzących działalność w obszarze gospodarki wodnej, energii, transportu oraz usług pocztowych

Zgodnie z duńskim prawem dyrektywy dotyczące zamówień publicznych wprowadzane są bezpośrednio do duńskiego zachowując identyczną postać. Dyrektywy zostały zaimplementowane przez następujące zarządzenia:

Zarządzenie nr 937 z 16 września 2004 roku dotyczące procedur przetargowych dotyczących prac budowlanych, dostaw oraz usług

Zarządzenie nr 936 z 16 września 2004 roku dotyczące procedur przetargowych podmiotów działających w obszarze gospodarki wodnej, energii, transportu oraz usług pocztowych.,

Wymienione powyżej zarządzenie nr 937 wprowadziło dyrektywę 2004/18/EC dotyczącą zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy oraz usługi. Zarządzenie nr 936 wprowadziło dyrektywę 2004/17/EC dotyczącą podmiotów działających w obszarze gospodarki wodnej, energii, transportu i usług pocztowych.

Każda dyrektywa jest publikowana jako aneks do stosownego zarządzenia. W ten sposób faktyczna treść dyrektywy ustanawia przepisy prawne dotyczące przetargów publicznych w Danii.

Dania zdecydowała się otworzyć dostęp dla wszystkich nowych procedur przetargowych oraz instrumentów z jednym ograniczeniem: aukcje elektroniczne nie mogą być stosowane w przypadku zleceń na roboty budowlane – głównie po to, aby ograniczyć ryzyko zbytniego rozdrobnienia wykonawstwa.

Nowe dyrektywy dotyczące przetargów publicznych są stosowane w Danii od 1 stycznia 2005 roku.

Aby ułatwić stosowanie się do nowych przepisów, Urząd ds. Konkurencji wydał obszerny przewodnik odnośnie nowych regulacji (<http://www.ks.dk/udbud/vejledning1/overs/> - tylko w języku duńskim)

Dyrektywy odwoławcze

- Dyrektywa Rady Europy 92/13/EEC z dn. 25 lutego 1992 roku koordynująca ustawy, rozporządzenia oraz decyzje administracyjne dotyczące zastosowania przepisów Wspólnoty w zakresie przetargów publicznych ogłaszanych przez podmioty operujące w obszarach gospodarki wodnej, energii, transportu i telekomunikacji

-
- Dyrektywa Rady Europy 89/665/EEC z dn. 21 grudnia 1989 roku dotycząca koordynacji ustaw, rozporządzeń i decyzji administracyjnych dotyczących zastosowania procedur odwoławczych w przetargach publicznych na dostawy i roboty budowlane.

Dyrektyw te zostały wprowadzone do duńskiego prawa poprzez następujące ustawy:

- Ustawa nr 415 z dn. 30 maja 2000 roku o Duńskiej Komisji Odwoławczej wraz ze zmianami w ustawach: nr 450 z dnia 7 czerwca 2001, nr 306 z 30 kwietnia 2003, nr 338 z 18 maja 2005, nr 431 z dnia 6 czerwca 2005 oraz zarządzenia nr 602 z dnia 26 czerwca 2000 roku.

Zarządzenie nr 602 zawiera szczegółowe przepisy dotyczące funkcjonowania Komisji Odwoławczej, opis procedur itp.

Podstawowe zasady

Traktat UE ustanowił pewne fundamentalne zasady, które znajdują zastosowanie w przypadku przetargów publicznych. Te podstawowe zasady stanowią fundament duńskich przepisów prawa dotyczących przetargów publicznych, składają się na nie między innymi: równe traktowanie, brak dyskryminacji, przejrzystość, proporcjonalność i wzajemny szacunek.

Podmioty ogłaszające przetargi publiczne muszą przestrzegać tych fundamentalnych zasad niezależnie od wartości zamówienia będącego przedmiotem przetargu.

Przepisy prawa dotyczące przetargów o wartości poniżej progu UE

Roboty budowlane o wartości poniżej progu UE są regulowane przez duńską ustawę o Procedurach Przetargowych dla Zamówień na Roboty Budowlane. Nowa ustawa o Procedurach Przetargowych dla Zamówień na Roboty Budowlane weszła w życie we wrześniu 2005 roku zastępując ustawę nr 450 z dn. 7 czerwca 2001 roku oraz ustawę nr 595 z dnia 9 czerwca 2002 roku.

Dodatkowo, decyzją Ministra Ekonomii oraz Spraw Gospodarczych duński rząd wydał zarządzenie nr 817 dn. 23 sierpnia 2005.

Ustawa o Procedurach Przetargowych dla Zamówień na Roboty Budowlane dotyczy podmiotów określonych w dyrektywie 18/2004/EC, oraz jakiegokolwiek inne podmioty korzystające z publicznych funduszy przeznaczonych na tego typu prace oraz firmy realizujące takie zlecenia w przypadku gdy same zapraszają podwykonawców.

Natomiast brak jest jakichkolwiek specyficznych rozwiązań prawnych dotyczących przetargów o wartości poniżej progu UE w przypadku zamówień na dostawy i usługi – w tym przypadku mają zastosowanie ogólne zasady przyjęte w traktacie UE.

Należy jednak wspomnieć, że Minister Finansów wydał okólnik nr 159 dn. 17 grudnia 2002 roku, który zawiera instrukcje skierowane do organów centralnej administracji dotyczące zamówień na dostawy, usługi oraz roboty budowlane. Zgodnie z okólnikiem, organy administracji centralnej zobowiązane są do ogłaszania przetargów na zamówienia powyżej 500,000 DKK.

Rola Duńskiego Urzędu ds. Konkurencji

Duński Urząd ds. Konkurencji jest agencją podlegającą duńskiemu Ministerstwu Ekonomii oraz Spraw Gospodarczych. Duński Urząd ds. Konkurencji jest urzędem odpowiedzialnym za sprawy dotyczące przetargów publicznych od 1993 roku. Urząd ten dąży do zapewnienia rozwoju efektywnej i wolnej konkurencji w obszarze przetargów publicznych.

Urząd ds. Konkurencji stoi na straży przepisów UE dot. zamówień publicznych oraz duńskiej ustawy o Procedurach Przetargowych dla Robót Budowlanych. Realizując to zadanie Urząd współpracuje z innymi państwami Wspólnoty oraz nadzoruje właściwą implementację przepisów UE dot. przetargów w duńskim prawie.

Wśród wielu istotnych zadań realizowanych przez Duński Urząd ds. Konkurencji, jednym z najważniejszych jest zapewnienie właściwego zrozumienia oraz zastosowania przepisów dot. przetargów publicznych – ważną częścią prac urzędu jest doradztwo dotyczące interpretacji przepisów oraz konkretnych zastosowań w przetargach publicznych.

Dodatkowo Urząd ds. Konkurencji odgrywa znaczącą rolę jako organ odwoławczy w obszarze przetargów publicznych (opisane szerzej w poniżej).

2. Typy zamówień publicznych oraz procedur przetargowych

Typy zamówień publicznych

Przepisy dotyczące przetargów publicznych dotyczą zamówień na dostawy, usługi oraz roboty budowlane.

Jeżeli wartość zamówienia przekracza próg UE, zamawiający musi przestrzegać dyrektyw UE dotyczących zamówień publicznych.

Formy ogłoszeń

Jeżeli zamówienie publiczne jest objęte dyrektywami UE Biuro ds. Publikacji zamieszcza ogłoszenie w Oficjalnym Biuletynie UE, w systemie TED. Ogłoszenie w systemie TED rozpoczyna proces przetargowy.

Dodatkowo zamawiający mają możliwość zamieszczania ogłoszeń o planowanych przetargach na najbliższy rok. Tego typu ogłoszenie określane jest Ogłoszeniem o Planowanych Zamówieniach (Prior Information Notice – PIN).

Kiedy szacowana wartość zamówienia jest poniżej progu UE, warunki konkurencji opisane szczegółowo w dyrektywach UE nie są wymagane i tym samym nie jest wymagane zamieszczenie ogłoszenia w systemie TED. Nie zmienia to jednak faktu, że zamawiający musi przestrzegać zasad ustanowionych przez Traktat UE i zapewnić dostateczną konkurencję. Zamiast zamieszczenia ogłoszenia w systemie TED, zamówienia poniżej progu UE są publikowane w duńskich gazetach oraz na stronach internetowych, aczkolwiek zasady te nie są w Dani uregulowane.

Procedury przetargów

W Danii dyrektywy UE dot. przetargów publicznych mają bezpośrednie zastosowanie do zamówień powyżej progu UE, co oznacza, że tego typu przetargi muszą być rozstrzygane w zgodzie z dyrektywami.

Poniższa sekcja krótko opisuje rodzaje procedur przetargowych regulowanych przez dyrektywy dotyczące sektora publicznego (dyrektywa 2004/18/EC) oraz dyrektywy dotyczące podmiotów działających w sektorze gospodarki wodnej, energii, telekomunikacji, transporcie oraz usług pocztowych (dyrektywa 2004/17/EC), a także procedurę dla zamówień nie objętych powyższymi dyrektywami.

a) Procedury przetargowe ustanowione przez dyrektywę dla sektora publicznego

Zamawiający mogą skorzystać z jednej z następujących procedur:

- Przetargi nieograniczone.
- Przetargi ograniczone.
- Dynamiczny system zakupów.
- Konkurs.

Zamawiający musi skorzystać z jednej z powyższych procedur. W określonych okolicznościach zamawiający może skorzystać z jednej z wyjątkowych procedur opisanych poniżej – mogą one być wykorzystane jedynie w ściśle określonych wypadkach::

- Negocjacje.
- Dialog konkurencyjny.
- Przyspieszona procedura.

b) Procedury przetargowe ustanowione przez dyrektywę dla przedsiębiorstw działających w sektorze gospodarki wodnej, energii, telekomunikacji, transporcie oraz usługach pocztowych

Zgodnie z art. 40, paragraf 2, część III dyrektywy, zamawiający może skorzystać z jednej następujących procedur przetargowych:

- Przetarg nieograniczony
- Przetarg ograniczony
- Dynamiczny system zakupów
- Konkurs
- Negocjacje (z ogłoszeniem)

Zasady dotyczące powyższy procedur są takie same jak dla sektora publicznego, z tym wyjątkiem, że zamawiający może bez dodatkowych ograniczeń zdecydować się na negocjacje z ogłoszeniem.

Podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energii, telekomunikacji, transportu i usług pocztowych mogą zastosować jeszcze dwie inne procedury:

- System kwalifikacji
- Zamówienie poprzez Ogłoszenie o Planowanych Przetargach

Dodatkowo, zgodnie z art. 40, paragraf 3 dyrektywy, zamawiający w określonych wypadkach może skorzystać z procedury bez wcześniejszego wezwania do konkurencji. Procedura ta jest podobna do negocjacji bez ogłoszenia stosowanej przez sektor publiczny.

Dyrektywa nie zawiera przepisów dotyczących przyśpieszonej procedury.

c) Zamówienia nie objęte przez dyrektywy UE

Dla zamówień które nie są objęte dyrektywami UE nie obowiązują szczegółowe procedury opisane w dyrektywach. Traktat UE precyzuje jednak pewne podstawowe zasady do których zamawiający muszą się stosować: swoboda przepływu towarów i usług oraz zasady dotyczące równego traktowania, przejrzystości, proporcjonalności oraz wzajemnego uznawania.

W przypadku zamówień na roboty budowlane poniżej progu znajduje zastosowanie duńska ustawa o Procedurach Przetargowych dla Zamówień na Roboty Publiczne. Ustawa obejmuje także zamówienia realizowane przez każdy inny podmiot (także firmy prywatne), który otrzymał publiczne fundusze na realizację robót budowlanych oraz podmioty, które ogłaszają przetarg na podwykonawstwo prac związanych z przetargiem publicznym.

Duńska Ustawa o Procedurach Przetargowych zawiera bardziej elastyczne procedury niż te ujęte w dyrektywach UE, szczególnie w zakresie zastosowania negocjacji.

3. Procedura składania ofert

Dokumenty wymagane do złożenia oferty

W ogłoszeniach o przetargach lub materiałach dostarczonych przez zamawiającego znajduje się informacja jakiego rodzaju dokumenty powinny zostać złożone wraz z ofertą.

Następujące dokumenty są wymagane w Danii jako standard: (aczkolwiek nie wszystkie muszą być załączone wraz z ofertą w przypadku każdego przetargu):

- Ubezpieczenie jakości
- Certyfikat usług
- Referencje
- Polityka dot. zatrudnienia oraz środowiska pracy
- Inicjatywy dot. środowiska naturalnego
- Oświadczenie dotyczące zadłużenia firmy
- Życiorysy pracowników

-
- Akta kryminalne
 - Finanse firmy

Zwycięska oferta

Wg ankiety przeprowadzonej w Dani, zamawiający określają zwycięską ofertę jako ofertę spełniającą następujące warunki:

- Rozsądna cena
- Dobre referencje
- Przejrzyste i dobrze skonstruowane materiały
- Odpowiedzi na wszystkie pytania – we właściwej kolejności
- Zrozumienie potrzeb i sytuacji zamawiającego
- Koncentracja na dialogu i współprac
- Koncentracja na elastyczności i rozwoju
- Opis modelu realizujące zadanie
- Informacje o zdolnościach finansowych i technicznych
- Profesjonalne i dokładnie przygotowane materiały

Organizacje centralnych zakupów w Danii

Statens og Kommunernes Indkøbs Service - SKI (Dania)

SKI jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością należącą do Duńskiego Ministerstwa Finansów (55%) oraz do lokalnego rządu Danii (45%)

Firma zarządza umowami ramowymi obejmującymi szeroki zakres produktów i usług.

SKI świadczy także usługi konsultingowe. Firma prowadzi komercyjne badania dotyczące przetargów, a także posiada duży know-how odnośnie szczególnych warunków zakupów z którymi mają do czynienia zamawiający.

Klientami SKI są: ministerstwa rządu, organizacje publiczne, ośrodki zdrowia, władze miejskie, władze regionalne, instytucje non-profit należące do rządu.

Korzystanie z usług SKI A/S nie jest obowiązkowe. Ramowe umowy są oferowane na zasadach wolnego wyboru i mają charakter komercyjny.

Amgros (Dania)

Amgros jest firmą należącą do paru Duńskich okręgów administracyjnych. Podstawową funkcją firmy jest występowanie w roli kupującego dla szpitali. Amgros dokonuje zakupów lekarstw oraz sprzętu medycznego dla szpitali we wszystkich okręgach Danii oraz w dwóch ośrodkach miejskich – Frederiksberg oraz Kopenhaga.

Amgros koordynuje zakupy dla szpitali. Firma występuje jako kupujący, ale konkretne zakupy oraz dostawy realizowane są bezpośrednio przez szpitale, Agros nie posiada żadnych magazynów.

Klientami Agros są szpitale oraz lokalne władze.

Korzystanie z usług firmy nie jest obowiązkowe.

4. Duński System Odwoławczy – Przetargi Publiczne

Jeżeli jakakolwiek firma czuje się niewłaściwie potraktowana w trakcie procedury przetargu publicznego, ma ona do wyboru złożenie odwołania/skargi bezpośrednio do Komisji Odwoławczej lub do zwykłego sądu, albo rozstrzygnąć spór w mniej formalny sposób poprzez Duński Urząd ds. Konkurencji .

Komisja Odwoławcza ds. Przetargów Publicznych

Komisja Odwoławcza ds. Przetargów Publicznych jest wyspecjalizowaną komisją administracyjną, która została powołana przez ustawę do rozpatrywania odwołań – zgodnie z dyrektywami UE dot. odwołań. Jej zadaniem jest przyjmowanie skarg i odwołań oraz rozstrzyganie sporów powstających w związku z łamaniem przepisów UE dot. przetargów publicznych.

Odwołania od decyzji Komisji Odwoławczej kierowane są do zwykłych sądów.

Kierowanie odwołań i skarg odnośnie naruszenia przepisów UE dot. przetargów publicznych do Komisji Odwoławczej jest opcjonalne. Jako alternatywa, taka skarga może być skierowana bezpośrednio do zwykłego sądu, a od roku 1996 także do Duńskiego Urzędu ds. Konkurencji. Podczas gdy pierwsza alternatywa stosowana jest stosunkowo rzadko, w przypadku drugiej jest to bardzo częsty przypadek. Parę z decyzji podjętych przez Komisję skierowanych zostało do sądu.

Organizacja i Kompetencje

Komisja Odwoławcza jest niezależną komisją zajmującą się rozpatrywaniem zgłoszeń dotyczących złamania przepisów UE dot. przetargów publicznych. Kompetencje Komisji określone są zarówno przez dyrektywy dot. przetargów jak i przez Traktat UE i takie zasady jak brak dyskryminacji czy swoboda przepływu towarów i usług.

Komisja Odwoławcza składa się z prezesa, dwóch wice-prezesów, z których wszyscy muszą być zawodowymi sędziami, oraz określonej liczby ekspertów wybieranych przez duńskiego Ministra Ekonomii i Spraw Gospodarczych spośród osób posiadających rozległą wiedzę dotyczącą inżynierii, budowy, przetargów publicznych, transportu oraz innych dziedzin.

Podmioty wysuwające roszczenia

Komisja Odwoławcza rozpatruje jedynie zgłoszone wnioski i tym samym nie jest uprawniona do wydawania opinii prawnych na zasadach ogólnych. Skarga może zostać złożona przez jakąkolwiek stronę posiadającą prawny interes dotyczący skargi, co oznacza przez wszystkich posiadających indywidualny i znaczący interes. W związku z tym wszyscy potencjalni dostawcy są uprawnieni do złożenia skargi. Dodatkowo, określone przedsiębiorstwa, organizacje oraz władze publiczne zostały uprawnione do składania skarg przez Ministra Ekonomii oraz Spraw Gospodarczych – podmioty uprawnione do tego są ujęte na liście prowadzonej przez ministerstwo.

Komisja jest uprawniona do zezwolenia innym stronom brania udziału w postępowaniu, jeżeli zaistnieje sytuacja o znaczącej wadze dla tychże stron. Ma to zastosowanie nawet w sytuacjach, gdzie podmioty takie nie spełniają warunków do wszczęcia takich działań.

Procedury (włączając koszty)

Skarga jest składana do Komisji Odwoławczej wraz z opłatą w wysokości 4000 DKK (ok. € 500).

W praktyce, Komisja Odwoławcza rozpatruje sprawy w taki sam sposób jak sąd. Podobnie pierwszym krokiem jest rozpatrzenie wyjaśnień obu stron. Niezależnie od tego czy wyjaśnienia zostały złożone na piśmie prowadzone jest przesłuchanie stron. Procedury opierają się na prawie do konfrontacji oraz przesłuchaniach krzyżowych. Zgodnie z ogólnymi zasadami prawa administracyjnego Danii, wszystkie dokumenty sprawy są ogólnie dostępne, aczkolwiek za wyjątkiem dokumentów zawierających tajemnicę handlową. Decyzje podejmowane przez Komisję przyjmują formę tzw. zarządzeń skonstruowanych podobnie jak wyroki sądów w sprawach cywilnych.

Średni czas rozpatrywania poszczególnych spraw waha się od 5 do 6 miesięcy. Komisja rozpatruje średnio 15 odwołań rocznie.

Możliwe reakcje

Zgodnie z duńską legislacją stosującą się do Dyrektyw Odwoławczych, władza Komisji Odwoławczej jest następująca: Komisja może albo odrzucić skargę, np. jeżeli sprawa mieści się poza jej kompetencjami lub przystąpić do jej rozpatrywania w całości lub w części. W tym drugim wypadku Komisja może: 1) cofnąć decyzje niezgodne z prawem, 2) wprowadzić środki tymczasowe – w tym wypadku procedury przetargowe zostają wstrzymane, lub 3) nakazać zamawiającemu zastosowanie się do przepisów (zalegalizować działania). Komisja Odwoławcza nie może jednak unieważnić zamówienia które zostało zrealizowane.

Tylko w nielicznych wypadkach Komisja Odwoławcza miała okazję zawiesić procedury przetargowe wpływając w ten sposób na wynik przetargu.

Sankcje

Jeżeli ktokolwiek odmówi udzielenia niezbędnych informacji Komisji Odwoławczej dotyczących rozpatrywanej sprawy, Komisja ma prawa do nałożenia kary na osoby lub zamawiających w celu zmuszenia ich do dostarczenia żądanych informacji.

W przypadku gdy podmiot składający odwołanie uzyska pozytywne rozpatrzenie sprawy przed Komisją, Komisja może nakazać zamawiającemu wypłatę skarżącemu kosztów związanych ze skargą, natomiast zamawiający niezależnie od wyniku sprawy nie może liczyć na zwrot kosztów postępowania.

Zamawiający podlegają karze jeżeli zostaną złamane zasady dotyczące przetargów publicznych. Co więcej, nie zastosowanie się do zaleceń Komisji poprzez celowe działanie lub rażące niedbalstwo może zostać ukarane grzywną. Sankcje karne w stosunku do zamawiających mogą zostać nałożone tylko poprzez zgłoszenie do prokuratury. Dotychczas nie prowadzono żadnego postępowania karnego w stosunku do zamawiających w sprawach dotyczących przetargów publicznych.

Komisja Odwoławcza może także mieć do czynienia ze skargami skierowanymi przeciwko zamawiającym dotyczącymi szkód poniesionych przez podmioty w związku ze złamaniem zasad dotyczących przetargów publicznych. W paru sprawach Komisja nakazała wypłatę znacznych odszkodowań firmom, które poniosły takie straty.

Duński Urząd ds. Konkurencji

Duński Urząd ds. Konkurencji został uprawniony do rozpatrywania spraw przed Komisją Odwoławczą w 1996 roku. Podczas gdy Komisja Odwoławcza w praktyce wypowiada się na temat legalności przetargów które zostały rozstrzygnięte, w przypadku Urzędu ds. Konkurencji może reagować na skargi złożone w trakcie trwania przetargu. Poprzez dyskusję z zamawiającym Urząd stara się zmienić przebieg przetargu, aby doprowadzić do działań zgodnych z prawem zanim przetarg zostanie rozstrzygnięty. Ten sposób rozpatrywania skarg od najwcześniejszych etapów procedury przetargowej w dokładny sposób odpowiada intencjom leżącym u podstaw Dyrektyw Odwoławczych.

Poniżej znajduje się opis Komisji Odwoławczej oraz sposobu jest organizacji (pkt. 1), funkcje pełnione przez sądy w odniesieniu do przetargów publicznych (pkt. 2) oraz działalność Duńskiego Urzędu ds. Konkurencji jako organu odwoławczego w obszarze przetargów publicznych (pkt. 3).

Kompetencje

W celu zapewnienia możliwości szybkiego wykrywania łamania przepisów dotyczących przetargów publicznych oraz podobnie szybkiej obsługi podmiotów zgłaszających skargi, Duński Urząd ds. Konkurencji został uprawniony do wnoszenia spraw przed Komisję Odwoławczą.

W tym samym czasie Minister Ekonomii i Spraw Gospodarczych zwiększył kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących zamówień publicznych żądając od Duńskiego Urzędu ds. Konkurencji objęcia bardziej aktywnej roli w tym zakresie i podejmowania prób wykrywania wszelkich niezgodności z przepisami z własnej inicjatywy.

Duński Urząd ds. Konkurencji nie jest prawnie zobowiązany do podejmowania formalnych decyzji lub do zawieszania procedur. Urząd ma jedynie prawo do wydania rekomendacji oraz jest uprawniony do kierowania skargi do Komisji Odwoławczej.

Głównymi celami postawionymi przed tak nieformalnym systemem są:

Zapewnienie warunków uczciwej konkurencji w sposób nieformalny.

Interweniowanie na najwcześniejszych etapach przetargu oraz zanim zostanie udzielone zamówienie.

Osiągnięcie rozwiązań w szybki sposób, przy założeniu jak najniższych kosztów oraz minimalizacji ewentualnych konfliktów.

W konsekwencji Urząd ds. Konkurencji zajmuje się jedynie przetargami, które nie zostały jeszcze rozstrzygnięte, a wyklucza przetargi, w przypadku których toczą się już sprawy.

Skarżący

W przeciwieństwie do Komisji Odwoławczej, w przypadku Urzędu ds. Konkurencji nie ma żadnych ograniczeń odnośnie podmiotów/osób które mogą złożyć skargę. Jeżeli zostanie stwierdzone, że podmiot wnoszący skargę nie ma żadnego prawnego interesu lub też nie ma praw do wnoszenia

skargi do Komisji Odwoławczej, to skarga musi pomimo wszystko zostać rozpatrzona jeżeli jest dobrze umotywowana.

Procedury (włącznie z kosztami)

W związku ze złożeniem skargi nie jest pobierana żadna opłata, a Urząd nie jest uprawniony do żądania pokrycia kosztów.

Urząd ds. Konkurencji nie jest uprawniony do podejmowania formalnych decyzji i nie ma żadnych praw do żądania informacji dotyczących rozpatrywanej sprawy. Urząd prosi zamawiającego o złożenie oświadczenia odnośnie złożonej skargi. W niemal wszystkich wypadkach taka prośba zostaje spełniona.

Od momentu kiedy Urząd wkracza do akcji, to on staje się stroną sprawy, a nie podmiot który zgłosił skargę. Wynik rozpatrywania danej sprawy przez Urząd przyjmuje postać rekomendacji dla zamawiającego, którego kopię otrzymuje podmiot, który złożył skargę.

Jeżeli rekomendacje Urzędu ds. Konkurencji nie są przestrzegane, sprawa może zostać zgłoszona do Komisji Odwoławczej. Zarówno w przypadku Komisji Odwoławczej jak Duńskiego Urzędu ds. Konkurencji, wszystkie dokumenty są ogólnodostępne za wyjątkiem dokumentów zawierających informacje stanowiące tajemnicę handlową.

Możliwe reakcje

Ze względu na brak jakichkolwiek kompetencji do podejmowania decyzji, Urząd ds. Konkurencji nie może wydać zamawiającemu żadnych nakazów.

Jeżeli zamawiający – w wyjątkowej sytuacji – zignoruje rekomendacje wydane przez Urząd ds. Konkurencji odnośnie procedury przetargowej, Urząd musi skierować taką sprawę do Komisji Odwoławczej. W wielu przypadkach publikowane są krótkie raporty odnośnie spraw kierowanych do Urzędu.

Poza wpływaniem na zamawiających w celu zapobieżenia łamaniu przepisów, publikacje takie mają istotną wartość informacyjną dla zamawiających.

Podsumowując, Urząd ds. Konkurencji może zarekomendować przerwanie przetargu w trakcie dochodzenia, wydać ostateczne rekomendacje dla przetargu (aby przetarg był zgodny z przepisami), odwołać albo też ponowić przetarg oraz skierować sprawę do Komisji Odwoławczej oraz opublikować ostateczne rekomendacje.

Sankcje

Urząd ds. Konkurencji nie ma prawa do nakładania jakichkolwiek sankcji za wyjątkiem skierowania sprawy do Komisji Odwoławczej.

Status

Urząd ds. Konkurencji zajmuje się średnio 30 sprawami rocznie, typowa sprawa zajmuje zazwyczaj ok. 2 miesiące, a zamawiający przestrzegają zazwyczaj zaleceń wydanych przez Urząd zanim przetarg zostanie rozstrzygnięty.

Jak zapewniona jest uczciwość procedur?

Zamawiający może wnieść rekomendacje do sądu, a podmioty biorące udział w przetargach mogą skierować skargę do Komisji Odwoławczej.

Zalety w stosunku do formalnego systemu

Nieformalne rozwiązywanie problemów jest szybsze, tańsze i rozwiązuje problemy zanim jest za późno, aby sprawa została rozstrzygnięta bez poważnego konfliktu.

Sądy

Jak dotąd żadna skarga nie została jeszcze skierowana do sądu – wszystkie sprawy zgłaszane są do Komisji Odwoławczej.

Podobnie nie były prowadzone jeszcze żadne sprawy karne w związku z łamaniem przepisów dotyczących przetargów publicznych w sprawach skierowanych przeciwko zamawiającym.